

مجله دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، دوره (۴۶) شماره (۲) تهران (۱۳۷۱)

بررسی سرمی عفونت بروسلوز در انسان و حیوانات در استان چهارمحال و بختیاری

دکتر حسن تاج بخش* دکتر فرهید همت زاده**

خلاصه

در این بررسی مجموعاً ۳۳۰۸ نمونه سرم انسان و حیوانات متعلق به نواحی چهارگانه شهر کرد، بروجن، فارسان و لردگان استان چهارمحال و بختیاری را از نظر وجود پادتن‌های ضد بروسلوز مورد پژوهش قرار داده‌ایم. ۱۴۵۸ نمونه مربوط به انسان، ۹۵۵ نمونه سرم گاوی، ۶۴۲ سرم گوسفندی و ۲۵۳ نمونه سرم بزی می‌باشند. بر روی کلیه سرم‌ها آزمایشات رزبنگال و سروآگلوتیناسیون رایت (SAT) انجام گرفت. نمونه‌های در مردم ثبتی (۱۰۰ واحد بین‌المللی) و یا پائین تر از آنرا تحت تجویز آنتی‌گلوبولین کومبس (به استثنای سرم بزی) و CFT قراردادیم. تعداد ثبت‌های نمایان SAT و مشکوکین ثبت شده در دو آزمایش CFT و کومبس (یا دریکی از آنها) را بعنوان ثبت، محسوب داشته‌ایم. از مجموع، معلوم شد که آلودگی انسان گاو، گوسفند و بز در این استان به ترتیب، ۱۰/۹، ۰/۸/۳، ۰/۱۳/۱ و ۰/۱۶/۲ می‌باشد.

به عقیده مولفین مقاله، کاربرد هر دو آزمایش SAT و روزبنگال بعنوان آزمایش اصلی تشخیص بروسلوز، ارجح است و اگر امکان نداشت بهتر است

* استاد ممتاز دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، میکروب شناسی، ایمنی‌شناسی.

** فارغ التحصیل دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

حتماً SAT انجام گیرد ۰ ۳/۶۵٪ موارد مشکوک و در مرز مثبتی SAT در آزمایش کومبس ، مثبت بوده و ۱/۶۵٪ همین نوع سرمها در CFT ، مثبت میباشند ۰ اگر هردو آزمایش را معیار قرار دهیم ۰ ۷۱٪ این نوع سرمها مثبت خواهند بود که نتیجه قابل اطمینانتری است ۰

در انسان ، میزان آلودگی بروسلوز در فصول مختلف سال تقریباً یکسان است ۰ در کل استان ، درصد آلودگی مردان ، ۹/۹۴ و در مورد زنان ۷۵/۱۱، است ۰ در این استان ، ناحیه لردگان با ۷/۶۱٪ کمترین و شهرکرد با ۸۴/۱۱٪ بیشترین وفور آلودگی را داشته است ۰ بیشترین آلودگی ، درناواحی روستائی استان (۵۱/۱۲٪) و کمترین آن در مناطق عشایری (۹۷/۰٪) وجود داشته است ۰ از نظر سنی ، در یک مورد ، بچه‌ای چهارماهه و همچنین مردی ۶۸ ساله مبتلا به بیماری بودند ۰ کمترین آلودگی در گروه سنی زیر پنج سال است (۶۳/۰٪) و بیشترین آن متعلق به گروه سنی ۳۵-۲۰ سالگی است (۷/۱۵٪) ۰ در مورد گاو ، کمترین آلودگی مربوط به زمستان است (۹/۰٪) و بیشینه آن در تابستان است (۹۴/۰٪) ، در گوسفند و بز نیز وضعیت به همین روال است ۰ در گاو ، گوسفند و بز آلودگی ماده‌ها تقریباً دو برابر نراحت است که در مورد گاو این مسئله نمایانتر است ۰ در مورد بروسلوز گاوی ، بروجن ، بیشترین (۴۵/۱٪) ولردگان ، کمترین (۳۳/۰٪) آلودگی را داشته‌اند ۰ در مورد بروسلوز گوسفند و بز بروجن و فارسان بیشترین (حدود ۱۴٪ در گوسفند و ۴/۱۷٪ در بز) ولردگان کمترین (گوسفند ۱۲/۶٪ و بز ۴/۰٪) وفور بیماری را داشته‌اند ۰ از نظر شیوه سکونت ، ناحیه عشایری کمترین آلودگی بروسلوز گوسفندی

(۷۴٪ / ۰٪) و ناحیه غیر عشاپری بیشترین آن (۳۷٪ / ۱۶٪) را داشته است .

چنین اصلی در مورد بروسلوز نیز صادق است .

مقدمه

بروسلوز یکی از مهمترین بیماریهای عفونی انسان و حیوانات است .
موارد انسانی بروسلوز در ایران ، متاسفانه بسیار فراوان است و در دامها
بويژه در گوسفند ، بز ، و گاو هم سقط جنین های بروسلوزی تقریباً در
تمام ایران وجود دارد و همه ساله موجب خسارتهای فراوان اقتصادی
می گردد .

در مورد گسترش بروسلوز در انسان و دامها در ایران بررسیهای مختلف و
پراکنده ای انجام گرفته است (۱, ۲, ۳, ۴, ۵, ۶, ۷, ۱۵) .

یکی از کانونهای قدیمی بروسلوز در ایران مناطق اصفهان و اطراف آن
است که در مورد بروسلوز گوسفند و بز این ناحیه در سال ۱۳۶۷ مطالعه ای در
بخش میکروبیولوژی دانشکده دامپزشکی انجام گرفته است (۶) در طی
سالیان متفاوت گاهی در دانشکده دامپزشکی نمونه هائی از موارد بروسلوز در
استان چهارمحال و بختیاری دریافت می داشتیم (تاج بخش ، گزارشات چاپ
نشده) و گزارشات معدودی از وسعت آلودگی در این ناحیه حکایت داشت (۷) .
هدف از این تحقیق ، بررسی سرمی وضعیت بروسلوز در انسان و حیوانات در
استان چهارمحال و بختیاری است .

وضعیت زیست - بومی منطقه^۱:

استان چهارمحال وبختیاری، وسعتی حدود ۱۴۸۲۰ کیلومتر مربع داشته و ناحیه ایست کوهستانی از سلسله جبال زاگرس، این استان واجد چهار شهرستان شهر کرد، بروجن، فارسان و لردگان است، جمعیت آن حدود ۵۹۰۰۰ نفر است که حدود ۵۹٪ آن در مناطق روستایی و عشایری و ۴۱٪ در شهرها زندگی می‌نمایند، در این استان جمیع حدود ۱۰۰۰۰ دام وجود دارد که ۱۰۳۰۰۰ آن گوسفند، ۹۶۰۰۰ بز و حدود ۱۶۳۰۰۰ گاو است، از این تعداد حدود ۳۳٪ دام ساکن و بقیه احشام متحرک و عشایری‌اند، مردم این استان از نظر نحوه سکونت به سه گروه شهری، روستائی و عشایری تقسیم می‌شوند، روش دامداران استان نیز به سه روال است: (۱) دامداری صنعتی که بسیار محدود است، (۲) دامداری سنتی (ساکن) که ویژه روستاهاست و در ضمن در شهرها نیز پاره‌ای از مردم در منازل خود، دام نگه می‌دارند، (۳) دامداری عشایری که دامها را در پائیز به خوزستان کوچ داده و در بهار به منطقه بختیاری باز می‌گردانند (۸,۹).

مواد و روش کار

جمع آوری نمونه‌ها:

جما در این بررسی ۳۳۰۸ نمونه خون از انسان، گوسفند، بز و گاو در فاصله زمانی دیماه ۱۳۶۷ تا آذرماه ۱۳۶۸، اخذ شد، از این تعداد ۱۴۵۸ نمونه از انسان، ۶۵۵ نمونه از گاو، ۴۴ نمونه از گوسفند و ۵۳ نمونه از گاو گرفته شد، نمونه‌های سرمی

انسانی از آزمایشگاه‌های مراکز بهداشتی استان از افرادی تهیه شد که به هر عنوان به آزمایشگاه مراجعه کرده بودند و در هر دو مورد، سن، شغل، جنس، محل سکونت و اینکه در خانه آنها دام نگهداری می‌شود مورد پرسش قرار گرفته و ثبت می‌شد. در مورد دام‌های از شهرستان‌ها و نواحی مختلف استان ازورید و داج خونگیری شده و سن، محل، نژاد حیوان و همچنین شیوه دامداری یادداشت می‌گردید. سرم خون‌ها عمدها در آزمایشگاه‌های شهرستان‌ها جداسده و به دانشکده دامپزشکی تهران حمل می‌شد.

روش‌های آزمایش و منابع کار:

سرمهاتحت تجویز آزمایشات رزبنگال^۱، سروآگلوتیناسیون رایت^۲ (SAT) و تثبیت عامل مکمل^۳ (CFT) و آنتی‌گلوبولین کومبس^۴ قرار گرفتند.

آزمایش رزبنگال

برای این آزمایش از پادگن مخصوص انسستیتو رازی استفاده شد و باروش روی لام آزمایش انجام گرفته (۱۱, ۵) و پس از چهار دقیقه نتایج قرائت می‌شد، روی کلیه سرم‌های انسانی و دامی این آزمایش انجام گرفت.

آزمایش سروآگلوتیناسیون رایت:

از آزمایش کند در لوله استفاده کرده و رقت‌هایی از $\frac{1}{20}$ تا $\frac{1}{320}$ تهیه می‌شد (۵, ۱۰, ۱۱, ۱۲, ۱۳, ۱۵)

1- Rose bengal plate test 2- Serum agglutination test (wright) 3- Complement fixation test 4- Coombs anti-globulin test.

ثبت از + تا +++++ با شاهدها مقایسه می‌شد (۱۵) کلیه سرم‌هائی که عیار $\frac{1}{4}$ +++ به بالا یعنی بیش از صد واحد بین المللی (U.I. 100) داشتند بعنوان ثبت تلقی شدند، عیارهای پائین تر را مشکوک و بدون عیار را منفی حساب داشتیم . بر روی کلیه سرم‌های این آزمایش انجام گرفت .

آزمایش آنتی گلوبولین کومبس :

کلیه سرم‌های مشکوک در آزمایش رایت ($\frac{1}{4}$ +++ به پائین) و همچنین $\frac{1}{4}$ +++ ، سرم‌هائی که پدیده پیش منطقه (۱) در آنها ایجاد شده بود و یا در آزمایش رزبنگال ثبت ولی در رایت منفی بودند، تحت تاثیر این آزمایش قرار گرفتند که در هر مورد شاهدهای مثبت و منفی نیز تعابیه می‌شدند (۱۱، ۵) . برای سرم‌های انسانی از آنتی گلوبولین شرکت بھرینگ آلمان استفاده شد . آنتی گلوبولین‌های گاوی و گوسفندی را خوشبختانه قبل از آزمایشگاه سرم‌شناسی دانشکده دامپزشکی تهران بر روی خرگوش تهیه کرده بودیم (تاج بخش، گزارشات چاپ نشده) و چون آنتی گلوبولین مربوط به بزران داشتیم این آزمایش در مردم و سرم‌های بزی انجام نگرفت .

آزمایش تثبیت عامل مکمل

روی کلیه سرم‌هائی که تحت تجویز آزمایش آنتی گلوبولین کومبس قرار گرفته و همچنین سرم‌های مشکوک و نزدیک به مشکوک بزی آزمایش تثبیت عامل مکمل انجام

گرفت، روش کار و مواد در مقاله قبلی ما ذکر شده است (۱۵) و همچنین به منابع زیر میتوان مراجعه کرد (۱۶ ، ۱۴ ، ۵) . تمام سرم‌های که در CFT عیار $\frac{1}{4}$ به بالا داشتند بعنوان مثبت تلقی شدند .

حد مثبت بودن و معیار نتیجه‌گیری :

نهایتاً قضاوت در مورد سرم‌ها با تلفیق نتایج حاصله از آزمایشات رایت، کومبس، و تثبیت عامل مکمل انجام گرفت . کلیه سرم‌های که در آزمایش رایت عیاری مساوی یا بالاتر از $\frac{1}{8}$ داشتند مثبت محسوب شدند و نمونه‌های مشکوک یعنی پائین تراز روز بندگال منفی بودند منفی به حساب آمدند . نمونه‌های مشکوک یعنی پائین تراز $\frac{1}{40}$ و همچنین سرم‌های با این عیار، و سرم‌های که رایت مثبت و روز بندگال منفی یا بالعکس بودند چنانچه گفته شد تحت تجویز CFT و کومبس قرار گرفتند (به استثنای سرم‌های بزی که در مورد آنها تنهای CFT آنجام گرفت) . تعداد مثبت‌های بدست آمده از این دو آزمایش (ولوتن‌های دریکی از آنها مثبت بودند) بعلاوه مثبت‌های رایت را بعنوان کل مثبت محسوب داشتیم .

نتایج

نتایج مربوط به کلیه آزمایش‌های در جدول شماره ۱ و نمودار شماره ۱ مندرج است . وضعیت الودگی انسان، گاو، گوسفند و بز در فصول مختلف سال در جدول شماره ۲ ذکر شده است .

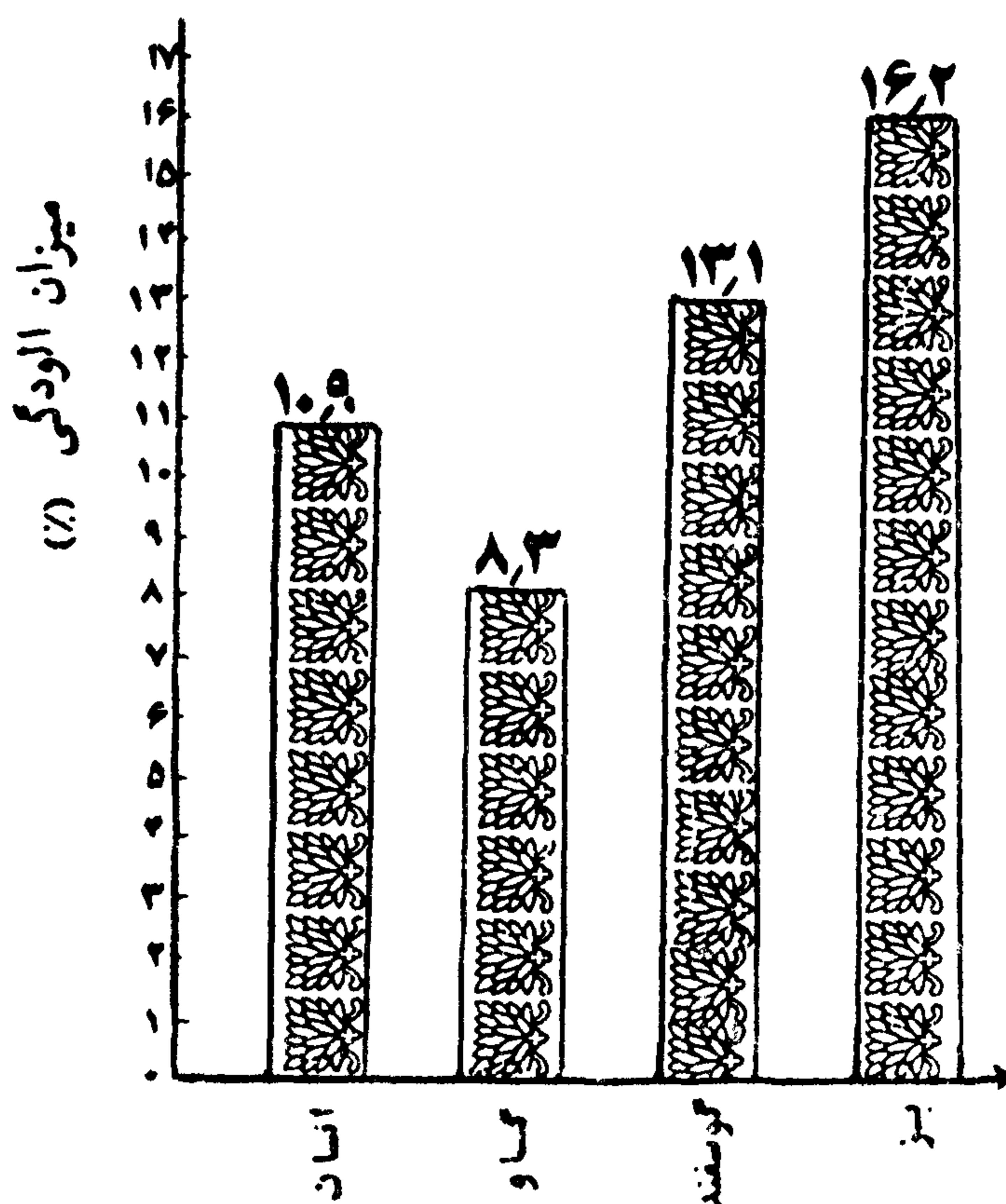
بروسلوز انسانی :

مطابق اطلاعاتی که گرفته شده در کل استان، $۳۴/۶۲\%$ مردم در خانه‌های خود دام نگه می‌دارند که این میزان، در مناطق شهری $۴۱/۲۸\%$ ، در مناطق روستائی $۷۵/۸۰\%$ و

و در مناطق عشايری $50/95\%$ میباشد . پراكندگی ميزان بروسلوز انسانی در نواحی چهارگانه استان چهارمحال وبختیاری بسته به زن و مرد و همچنین مناطق شهری، روستائی و عشايری در جدول شماره ۳ ذكر شده است .

در رابطه بين سن و بروسلوز، نکات زيرقابل توجه است : کوچکترین فرد مبتلا، طفلی چهارماهه بودكه در چالشتربختياری زندگی میکند و در خانه آنسا دامنگه میدارند .

مسن ترین مبتلايان مردي است ۸۶ ساله که شغل او دامداری است . کمترین آلودگی در گروه سنی زيرپنج سال است که از ۷۶ نمونه مورداً مایش، ۲۰ نفر آلوده بوده اند و در صد آلودگی $2/63$ است . بعدها زان گروه سنی $55-55/70$ قرار دارد که از میان ۵۷ نمونه، ۱۳ آلوده وجود داشته که ميزان آلودگی $75/3\%$ است . آلوده ترین گروه سنی، ردیف $35-20$ سال است که در آن از میان ۵۷ نفر، ۲۲ آلوده وجود داشته که ميزان آلودگی $7/15\%$ است .

نمودار شماره ۱- ميزان آلودگی بروسلوز در استان چهارمحال وبختیاری

بروسلوز گاوی

در کل استان از ۹۵۵ راس گاو خونگیری شد که تعداد ۱۲ نمونه آنها نر و ۸۴۳ ماده بوده اند، تعداد موارد مثبت به ترتیب ۵، ۷۴ و درصد آلوودگی به ترتیب ۴۶/۴۶ و ۷۷٪ بوده است. در صد کل آلوودگی گاوی ۲۷٪ / ۸۱ ممی باشد.

تعداد گاوهای آزمایش شده در شهر کرد، بروجن، فارسان، ولردگان بترتیب ۳۶۳، ۳۳۲، ۳۳۲، ۱۸۵، ۱۸۵ راس بوده و درصد آلوودگی به ترتیب ۷۱/۷، ۴۵/۱۰، ۴۸/۱۰ و ۳۳/۵٪ بوده است.

بروسلوز گوسفند و بز

در جدول شماره ۴ وضعیت بروسلوز گوسفند و بز در استان چهارمحال و بختیاری بسته به ناحیه و جنس، مشخص شده است.

از گوسفندان مورد دار آزمایش، تعداد ۱۳۵ راس متعلق به عشاير بختياری و ۵۰۷ راس غير عشاري بوده اند که تعداد مثبت آنها به ترتیب ۱۰۳ و ۷۶٪ بوده اند. درصد آلوودگی به ترتیب ۴۸٪ و ۳۷٪ بوده است. در مورد ۲۵۳ راس بز خونگیری شده، تعداد نمونه عشايری و ۵۰٪ راس غير عشايری بوده اند.

از میان بزهای عشايری، آلوودگی مشخص نشده ولی در بزهای غير عشايری، ۴۸ نمونه مثبت بوده اند که آلوودگی ۲۰٪ نمیباشد، آلوودگی کل بزهای همانا ۲/۱۶٪ است.

بحث و نتیجه گیری :

بطورکلی، چنانکه از جدول نمودار شماره ۱ بر می‌آید، آلدگی انسان، گاو، گوسفند و بز به بروسلوز در استان چهارمحال و بختیاری به ترتیب $9/10\%$ ، $3/10\%$ ، $8/10\%$ ، $2/10\%$ بوده است. در مطالعه‌ای که در سال ۹۷۲ اتوسط تاج بخش و گاتل، در ایران انجام گرفته است، نسبت آلدگی در انسان $5/5\%$ ، در گاو 12% ، در گوسفند $24/4\%$ و در بز $18/2\%$ بوده است (۱۵). در یک بررسی دیگر که در سال ۱۳۵۵ اتوسط تاج بخش در نواحی تهران و استان مرکزی، همدان و مشهد در مورد ۱۴۷۱ نمونه گوسفندی انجام گرفته متوسط آلدگی به بروسلوز $6/1\%$ بوده است و از این نظر همدان و قزوین با $3/3\%$ بالاترین آلدگی را داشته‌اند (۲). البته این بررسی تنها با انجام گرفته که اگر با CFT هم مشکوکین را آزمایش می‌کردیم بنابر - مطالعات قبلی (۱۵) باید آلدگی متوسط را حدود $5/2\%$ محسوب می‌داشتم. در یک بررسی که در سال ۱۳۶۴ در آزمایشگاه ماروی ۱۳۹۸ سرم گاو متعلق به منطقه تهران با توصل به دو آزمایش SAT و CFT (موارد مشکوک) انجام گرفته میزان آلدگی $22/3\%$ بوده است (پایان نامه شمس: ۴). در بررسی دیگری که در سال‌های ۱۳۶۶ و ۱۳۶۷ در همین آزمایشگاه با روش SAT انجام گرفته، در مورد ۴۱۸ نمونه سرم گوسفندی و ۱۹۴ سرم بزی از منطقه مازندران و همچنین ۹۲ نمونه گوسفندی و ۱۰۰ نمونه بزی از استان اصفهان وضعیت به قرار زیر بوده است: میزان آلدگی گوسفند در استان‌های مازندران و اصفهان به ترتیب $96/0\%$ و $12/0\%$ و میزان آلدگی بزهای این دو استان به ترتیب $13/0\%$ و $9/0\%$ (پایان نامه محزونیه: ۶). باز هم برای مقایسه با

نتایج حاضر، اگر حدود ۰.۵٪ مربوط به افزایش CFT را به آنها بیافزاییم، میزان آلودگی گوسفندهای در استان‌های مازندران و اصفهان به ترتیب حدود ۰.۱٪ و ۰.۱٪ و نسبت آلودگی بزی در این دو استان به ترتیب حدود ۰.۳٪ و ۰.۵٪ می‌شود.

به رحال وقتی این ارقام را با ارقام پژوهش حاضر مقایسه کنیم متوجه می‌شویم متأسفانه میزان آلودگی انسان در استان چهارمحال و بختیاری بسیار زیاد است و دوبرابر رقم ۰.۵٪ متوسط است که آنرا در ایران مشخص کرده بودیم (۱۵). آلودگی بروسلوزی گاوی این استان نسبت به رقم ۰.۱۲٪ سال ۱۹۷۲ ایران (که بیشتر در مورد گاو مربوط به منطقه تهران بوده) کم شده ولی بروسلوز گوسفنده بزی با کمال تا سف چندین برابر میزان آلودگی سالهای قبل ایران و سایر استان‌ها است و حتی از این نظر از اصفهان که وقتی آلودگی بسیار شدیدی داشته پیشی‌گرفته است.

از نگرشی به جدول شماره ۱ در مورد نتایج آزمایشات رزبنگال، SAT کومبس و CFT چنین بر می‌آید که از کل ۳۳۰۸ نمونه آزمایش شده، تعداد مثبت‌ها در روزنگال ۳۷۹ و در SAT ۳۱۶ عدد بوده و تعداد مثبت و مشکوک ۳۸۲ SAT می‌باشد. وقتی مشکوکین و آنها را که درست در مرز مثبتی می‌باشند با روشهای کومبس و CFT آزمایش نمودیم تعداد کل مثبت ۳۶۳ نمونه شد. از طرفی از ۵۲ نمونه سرم مشکوک که تحت تجویز کومبس قرار گرفته ۳۴ نمونه یعنی ۳/۶۵٪ مثبت بوده و از ۶۶ نمونه مشکوکی که در CFT مورد آزمایش قرار گرفت ۴۳ نمونه یعنی ۱/۶۵٪ مثبت بوده‌اند. مجموعاً از ۶۶ نمونه مشکوک

مورداًزمايش (با احتساب سرمهاي بزى) که دردوا آزمایش مورد بحث، بررسی شده‌اند، تعداد ۴۷ نمونه (۳۶۳-۳۱۶=۴۷) یعنی ۷۱٪ مثبت بوده‌اند.

در مطالعه قبلی تاج بخش (۱۵) عيان شده که ۲۹/۳٪ از سرمهاي مشكوك در SAT درآزمایش CFT مثبت بوده و ۵/۲۰٪ سرمهاي مثبت SAT (که اغلب در مرز مثبتی قرارداشتند) در CFT منفي مibاشند. در بررسی حاضر رقم ۱/۶۵٪ مثبت را درمورد سرمهاي در حد مثبتی ومشكوك بدست آورده‌aim وهر دونوع اين سرمها رابه نوعی مشكوك محسوب داشته‌aim بنابراین اگر سرمها $\frac{1}{40}++$ را حذف کnim کما بیش نتیجه قبلی تایید می‌شود. بهتر بگوئیم در مقایسه با رزبنگال، آزمایش SAT نتایج معتدل‌تری می‌دهد و تکیه به هردو - بعنوان آزمایش اصلی بهتر است. به عقیده ما سرمهاي مشكوك، اگر تحت تاثیر هردو آزمایش CFT و کومبس قرار گیرند نتیجه قابل اطمینان‌تر است و اگر امكان پذیر نباشد می‌توان تنها از يکی از اين دو استفاده کرد و باز هم موارد مشكوك حاصله را با آزمایش دیگر می‌توان تحت محک بهتری قرار داد.

از جدول شماره ۲ چنین بر می‌آيد که در مورد انسان میزان آلودگی در فصول مختلف سال تقریباً یکسان است. در مورد گاوكمرین آلودگی در (۰/۰۶٪) مربوط به زمستان و بیشینه آن (۹/۹٪) مربوط به تابستان است. در گوسفندها و بز نیز در فصل تابستان، آلودگی بیشتر است، شاید علت این امر چرا در مرتع و امكان تماس بیشتر با آلوده‌های مختلف باشد.

از جدول شماره ۳، چنین بر می‌آيد که در انسان در کل استان میزان آلودگی مسردان ۹/۹٪ و زنان ۷/۱۱٪ است. در مطالعات قبلی (۱۵)

نشان داده ایم که آلودگی بروسلوز زنان در ایران کمی بیشتر از مردان است ولی چنین تفاوت مشخصی وجود نداشته است، شاید علت آن باشد که در بسیاری از نقاط این استان، دامها را در خانه نگه می دارند و در این زمینه وظیفه مراقبت عمده بمه عهده زنان است.

در مورد نر و ماده حیوانات از توجه به نتایج و همچنین به جدول ۴ چنین بر می آید که در گوسفند، بز، و گاو آلودگی ماده ها تقریبا حدود دوبرابر نرهاست، این موضوع در مطالعات قبلی ما (۱۵) نیز به اثبات رسیده، مخصوصا در مورد ماده گاوها که مسئله نمایانتر است. در موردبزو گوسفند در مطالعه دیگری که در آزمایشگاه میکروبیولوژی دانشکده دامپزشکی انجام گرفته نیز این مسئله تائید شده است (۶).

در مورد بروسلوز انسان ناحیه لردگان با ۶۱٪/۷٪ کمترین و شهر کرد با ۸۴٪/۱۱٪ بیشترین وفور آلودگی را داشته است. از نظر وضعیت سکونت، ناحیه روستایی بیشترین آلودگی (۵۱٪/۱۲٪) و ناحیه عشايری کمترین آلودگی را داشته است (جدول ۳). در مورد بروسلوز گاوی، بروجن بیشترین (۹۷٪/۱٪) و لردگان کمترین (۳۳٪/۵٪) آلودگی را داشته اند. در مورد مجموع بروسلوز گوسفند بز (جدول ۴)، بروجن و فارسان، بیشترین (حدود ۱۴٪) - گوسفند، و ۴٪/۱۷٪ بز) و لردگان، کمترین (بز ۴٪/۷٪، گوسفند ۱۲٪/۶٪) وفور بیماری را داشته اند. از نظر شیوه سکونت، ناحیه عشايری کمترین آلودگی بروسلوز گوسفندی (۳۷٪/۰٪) و ناحیه غیر عشايری بیشترین آن (۳۷٪/۱۶٪) را داشته است. در مورد بروسلوز بز نیز همین اصول حکم فرماست. کلا" - می توان گفت که در نواحی عشايری، به واسطه صعب العبور بودن راههای

وبسته بودن منطقه، آلودگی بروسلوز انسان و دام، بسیار کمتر از مناطق شهری و روستائی است که از هر طرف، تهاجم عفونت، انجام میگیرد.

در انسان با توجه به سن، در یکی از موارد، بچه‌ای چهارماهه مبتلا به بروسلوز بود که معمولاً " چنین حالتی اتفاق نمی‌افتد (۳) و این امر، شدت آلودگی و عواملی ناشناخته را میرساند. کمترین آلودگی، در گروه سنی زیر پنج سال (۶۳٪/۲٪) و بیشترین آن در گروه سنی ۲۰-۳۵ سالگی است (۷٪/۱۵٪) که در اینجا مسئله شغلی و فعالیتهای دامداری و رسیدگی به حیوانات نیز مطرح است.

بِدْرُل (؛ نَشَاعِيْزِيْلَيْشِ هَمَىْ سِرِّيْ رَوْيِ نِمَونَهَمَايِ سِرِّيْ اِنْسَانِ وَدِنَامِ وَمَقَابِلِهِ دِنَاهِلَيْشِ اِزِيلَيْشِيْلَاتِ

نیویورک نیویورک	کوئینز کوئینز	آرکلیون بیلی		دربنکار		تعداد نسخه ها	
		مشهت	مشکوک	مشهت	مشکوک	مشهت	مشکوک
۱۰/۹	۱۲۹۹	۱۵۹	۱۵	۰	۱۵	۲۲	۱۴۵۸
۱۰/۱۰	۱۰۵۹	۲	۱	۱	۱۰	۱۲	۹۵۵
۱۰/۱۱	۸۷۴	۴	۴	۱	۱۰	۱۷	۸۳
۱۰/۱۲	۷۹	۱	۱	۱	۹	۱۳	۶۴۲
۱۰/۱۳	۵۵۸	۰	۰	۰	۰	۷۰	۲۵۲
۱۰/۱۴	۴۱۲	۱	۱	۱	۱	۲۱	۱۴
۱۰/۱۵	۲۹۴۵	۲	۲	۲	۲	۲۷۹	۲۳۳
۱۰/۱۶	۱۰/۹۷	۲	۲	۲	۲	۲۲	۲۲
۱۰/۱۷	۲۹۴۵	۲	۲	۲	۲	۲۷۹	۲۳۳

نمایند و در مجموع در آزمایش کوئی میس ۵۱ نمونه منطقی بوده که جمع آزمایش شدها ۲۵ می شود.

گلزاری-درسته بجهود این دو کارگاه می‌باشد.

وَالْمُؤْمِنُونَ هُمُ الْأَوَّلُونَ

در اشنان پیاره محال و پختن
جدول آر، میزان آلمانی انسان و حیوانات به بررسیگر در رابطه با فصل

二
三
四
五
六
七
八

جدول شماره ۲ نسبت بروسلنگ کوئند وزیر در استان خوار محال و بختیاری

منابع

- ۱- تاج بخش، حسن، ۱۳۷۰: اینمنی شناسی بنیادی، چاپ پنجم، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲- تاج بخش، حسن، ۱۳۵۵: بررسی سرولوژیک آلودگی گوسفندان ایران به بروسلوز، سالمونلوز، پژوهنده، پژوهشکی، ۲، شماره ۱۳، ص ۱۰۷.
- ۳- تاج بخش، حسن: اینمنی در بروسلوز اطلاعات منتشر نشده.
- ۴- شمس، همایون، ۱۳۶۵: بررسی سرولوژیک آلودگی به بروسلا آبورتوس در گاوداریهای اطراف تهران، پایان نامه دکترای دامپزشکی، به راهنمائی دکتر تاج بخش، شماره ۱۵۹۹، تهران.
- ۵- عبادی، عبدالله، ذوقی، اسماعیل، ۱۳۶۱: روش‌های آزمایشگاهی استاندارد، برای تشخیص بروسلوز و سویه‌های بروسلا، انتشارات سازمان دامپزشکی کشور، تهران.
- ۶- محزونیه، محمدرضا، ۱۳۶۲: بررسی سرولوژیکی وضعیت فعلی بروسلوز گوسفت و بز در استان‌های مازندران و اصفهان، پایان نامه دکترای دامپزشکی به راهنمائی دکتر تاج بخش شماره ۱۷۶۶، تهران.
- ۷- نیکپور، بهمن، ۱۳۶۵: بررسی وضع بهداشتی و درمانی در استان چهارمحال و بختیاری انتشارات دانشکده بهداشت، شماره ۲۰۴۵، ۲۰۴۵، تهران.
- ۸- وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۶۵: جغرافیای استان چهارمحال و بختیاری انتشارات سازمان کتابهای درسی، تهران.

۹- همت زاده، فرهید، ۱۳۶۹: بررسی سروایپیدمیولوژیک بروسلوز انسانی و دامی در استان چهارمحال و بختیاری پایان نامه دکترای دامپزشکی به راهنمائی دکتر تاج بخش، شماره ۱۹۱۱، تهران.

- 10- Abdussalam,M.1970: Recent trends in the control of animal Brucellosis WHO Seminar,paper No 50,Prague.
- 11- Alton,G.,Gand Jones,L.,1963: FAO Working Document Animal Health Branch Monograph No 7, Rome.
- 12- Devi, S.J et al., 1987: Serological evaluation of Brucellosis.J.Infect.Dis, 156:658.
- 13- Heizmann,W et al,1985: Brucellosis: Serological Methods compared. J.Hyg.639.
- 14- Pilet,CH,; Toma,B et Bonneau,M.,1967: Sur le choix d'une technique de fixation du complement au diagnostic de la brucellose. Ann.Inst.Pasteur,113;984.
- 15- Tadjbakhsh,H.et Gatel,A., 1972: Incidence serologique des anticorps anti-brucelliques chez les animaux domestiques et de l'homme en Iran.Rev. Elev. Med.Vet.Pays.Trop,25;521.
- 16- WHO, Joint FAO/WHO,1986: Expert comitee on Brucellosis, 6th report,Tech.Rep.Series 740, Geneva.

areas and the lowest in the nomadic regions.

In humans with respect to age we had found that the disease can be found in people with different ages from a four month old baby to a 68 years old man. Lowest incidence rate(2.63%) of the brucellosis was found in people younger than five years of age and highest (15.7%)in the people that were between 20 to 35 years old.

*

female 16.81%).

65.3 percent of the border line and the suspected sera by SAT were positive by Coombs test and 65.1% of the same sera were positive by CFT. When the two test were done 71% of these sera were positive.

In man the percentage of infection did not change during the year. The percentage of the infection of animals were higher in the summer than in the winter.

In this province human brucellosis was determined to be highest in Shahre Kord(11.84%) and lowest in Lordegan (7.61%). The highest infection in human(12.1%) was in the rural areas and the lowest(2.63%) was in the nomadic regions.

Bovine brucellosis in Brudjene has the highest incidence(10.45%) and lowest in Lordegan(5.33%). The P 0.100 of the incidence of ovine and caprine brucellosis shows that it is highest in Brudjene and Farsan(sheep 14%. goats 17.4%) and lowest in Lordegan (Sheep 6.12%,goats 7.4%). The highest incidence sof the ovine and caprine brucellosis occurs in the rural -

Serological incidence of brucella-antibodies
in man and in domestic animals in the Chahar Mahal
Bakhtiari province in Iran.

Tadjbakhsh.H*

Hematezadeh . F **

In this survey we have studied 3308 sera from 1458 humans, 955 cattle, 642 sheep and 253 goats. Samples were taken from different townships of Chahar Mahal Bakhtiari province (Shahr Kord, Brudjene, Farressan and Lordegan). All the samples were examined by Rose - Bengel test and SAT, and the suspected sera by SAT and the sera with the titre of 100 I.U. were examined by Coombs anti globulin and CFT.

The percentage of infected humans and animals are as follows: Humans 10.9% (male 9.94%, female 11.75%), cattle 8.3% (male 4.46%, female 8.77%), sheep 13.1% (male 7.5%, female 13.87%), goats 16.2% (male 9.52%,

* Professor of Bacteriology and Immunology, Veterinary Faculty of Tehran University, P.O.Box 14155-6453, Tehran

** Graduate from the Faculty of Vet.Med.University of Tehran- Tehran-IRAN